

Rejsedagbog 2013 – Gallerie Rasmus

30.marts 2013

Vi har nu været i Skagen i 14dage. De første 4dage havde vi 4 fra galleriet med herop for at gøre klar til åbning den 23.marts. Et "knokkel" af format. Hele museet/galleriet blev endevendt, og vi var hver aften ufatteligt trætte når vi drattede omkuld.

Lørdag den 23.marts kl. 11.00 åbnede vi dørene, og der var pænt besøg fra start. Mange af vore besøgende fra tidligere år dukkede op på ny, og mange af dem havde også taget penge med – så det var på alle måder en god påske i det nordjyske.

Vi fik mødt en masse mennesker, både kunstnere og kunder – så en masse af de opgaver vi skal i gang med fandt sine løsninger.

Vejret var fra den 23.marts pragtfuldt – koldt men sol fra morgen til aften. Inden den 23.marts havde vi også sol, men en bidende kold blæst.

De2have – restauranten over os på grenen åbnede ligeledes, og sikke en åbning. Henrik havde lavet en "testmenu", som han kaldte det. Det virkede nu som om de havde øvet sig. Fantastisk smag og udseende. Jeg synes man her så en enorm form for kreativitet udfolde sig. Jeg tror aldrig jeg har prøvet noget lignende – se bare her:

De 2 Haves "Cool Climate" Menu

Ver. 1.13, 27/3

Snacking.!!!

Indiskret Brut Rose ~ Herbert Zillinger, Weinviertel

Rimmet og røget jomfruhummer med østerscreme, agurk, peberrod og persille

2008 Sauvignon Blanc ~ Johner Estate, Gladstone

Skindstegt kulmule med brunet smør, soya, hasselnødder og blomkål

2009 Scheurebe "Iphöfer Julius-Echter-Berg" ~ Wirsching, Franken

Rokkedahlkylling som stegt og confit med svampe, kastanjer og æblesauce

"2010" Dupond & dupond ~ Grauballe Bryghus

Dehydreret rødbede med valnødder, oliven og blå kornblomst

2010 Vin De Pays Syrah ~ Jamet, Rhoné

Texel Lammeryg fra Løkken, med brisler, selleri, kål og "solbær snaps"

2009 Cabernet Sauvignon "Moonspell" ~ Bergevin Lane, Washington State

Chokolade, kaffe og passionsfrugt

Very Old Tawny ~ Buller, Vitctoria

Og så mangler der endda en del i det skrevne. Lækre snacks og flere småretter udover ovenstående.

65 havde tilmeldt sig, og 40 var på venteliste. Man kan kun opfordre alle til at prøve De2have. Eneste problem er at de har vinduer hele vejen rundt, så der ikke er plads til malerier. Nå pyt det havde været svært at konkurrere med, når man ser udsigten ind mod Skagen, og ud mod Grenen – det kan ikke gøres bedre, end ikke med de bedste malerier.

På trods af ovenstående oplevede vi dog også en Skagbo som hellere ville have haft boller i karry – aldrig har nogen gået så forkert (selvom boller i karry også kan smage godt).

Dagen efter var vi inviteret på restaurant Hyttefaddet i Gl. Skagen, og det var også bare fantastisk. En utrolig hyggelig atmosfære skabt af indehaverne Henriette og Klint, og en supermenu. Vi tager altid deres menu, og vi er aldrig blevet skuffet.

Forret: Ristet kammusling - selleri pure - toast melba - lun lime smør - spæd salat

Hovedret: Lammekrone - enebær - hvidløg - rødløg/ æble saute - pommes Anna - rosmarin glaze

Dessert: Chokolade variation - frugt – bærcoulis

Jeg kan næsten smage det endnu. Kim, kok og tidligere medindehaver var holdt på Hyttefaddet, og vi var spændte på hvordan det ville gå, men den gode stil fortsætter.

I det hele taget har Skagen en utrolig masse forrygende restauranter, største problem er at nå raden rundt, når man nu er så madglad. Jeg kan kun opfordre til at man prøver Skagens restauranter af, når man kommer til Skagen. Der er rigelige til en ferie, uden man behøver at bruge den samme hver aften.

Vodskov bolighus leverede på ny forrygende klassikere indenfor dansk møbelkunst, det er fantastisk at få lov til at udstille disse sammen med vore malerier, skulpturer mm. Vi fik også skiftet i deres butik, så der var nyt at se på i påsken.

Galleri Munken i Løkken nåede vi at levere udstilling til på vej op til Skagen, så de var klar til sæsonåbning den 24. marts.

Color Hotel og Bryghuset fik nye udstillinger, og Hans fra Skagen Odde Naturcenter fik jeg en aftale med om levering af udstilling inden 1. maj hvor de åbner.

Jonna Thygesen fra Bamsemuseet kom ud med is om lørdag den 30.marts, og vi fik en forrygende snak om museet og eventuelle samarbejdsmuligheder fremover. Vi aftalte at vi kiggede ind næste morgen.

Besøget på Bamsemuseet blev en forrygende oplevelse. Sjældent er jeg blevet så overrasket. Jonna viste os rundt, og vi så det ene forrygende tableau efter det andet. Efter at havde siddet og grublet over hvor jeg skulle begynde med forklaring om disse, vil jeg hellere sige – GÅ IND OG SE DET. Hvis du ikke gør det begår du en af dit livs største dumheder – ganske enkelt.

DET ER I HØJ GRAD FOR VOKSNE, og børn vil nok først og fremmest få en masse ud af det ifølge med sine bedsteforældre. Når jeg skriver bedsteforældre er det fordi de oftest har mere tid til det. Der kan bruges enormt med tid i museet, og børn vil få en masse ud af at få forklaret tingene.

En skæg ting er at børn kan tage deres bamse med som så kan komme på rekreation. Det koster et mindre beløb, som så går til kræftramte børn på Skejby sygehus.

Museets bestyrelse er også noget ud over det sædvanlige. Formand er Bjørn Nørgaard og næstformand er Else Bukdahl. Dette nævner jeg blot for at overbevise de sidste tvivlere, som måske ikke synes man kan gå på et bamsemuseum uden børn. Hvis det fortsat skulle være et problem må vi jo have organiseret en låneordning, så man ved indgangen kan låne et barn.

Endvidere kan nævnes at Bamsemuseet har udstillet flere gange på Kunstmuseet Aros, senest i forbindelse med Munch udstillingen.

Et konkret resultat af vort besøg på Bamsemuseet blev, at vi fik aftalt at vi til vor store H C Andersen udstilling i Gallerie Rasmus-Odense, i forbindelse med H C Andersen festivalen låner en række tableauer over H C Andersens eventyr. Fernisering på denne udstilling vil blive den 18.august 2013. Tableauerne vil ligeledes blive vist på Art2See i Odense Congresscenter i oktober 2013. Endvidere har jeg en ide gående ud på at vi i 2014 laver en udstilling på Grenen Kunstmuseum under titlen: "Eventyrlige bamser i Kunsten – bl.a. med udgangspunkt i H C Andersens eventyr". Er det ikke bare fedt!.

Jeg glæder mig til samarbejdet. Dette museum er unikt og fantastisk godt "skruet sammen" af mennesker der elsker det, og som samtidig yder en masse til folk med problemer, herunder kræftramte børn.

Påsken fik løst mange problemer. Vi fik bl.a. diskuteret de sidste detaljer på plads angående indkaldelse til stiftende generalforsamling på Kunstforeningen Grenen den 10. maj.

Denne dag bliver der virkelig "kul på". Vi har fernisering i sal 1 med nye malerier af Bentemarie Kjeldbæk, og i sal 8 med Allan Stabell og Kirsten Bøg. Stiftende generalforsamling i Kunstforeningen Grenen kl. 18.30, og samme dag har vi besøg fra Haderslev kunstforening, hvor 35 medlemmer skal se museet, spise og med til efterfølgende jazzkoncert kl. 20.30. En dag der virkelig skal organiseres.

Vi er i gang igen, men efter 14 dage glæder vi os også til at komme til Odense på ny og få kigget på det der brænder på. Herudover vil det vist også være sundt med lidt mindre mad og et par stille aftener foran fjerneren. Jeg kunne til sidst mærke at jeg mangler ca. 1,5 timers søvn pr dag, netop den søvn jeg plejer at få foran skærmen.

3.april

En dag København med en masse møder, afleveringer + afhentninger mm. Et af møderne var med Ole Fick, John Ovesen og Peder Bundgaard. 3 kunstnere som hver især har lavet en mængde bogomslag, pladecover mm. Vi planlægger at lave en række udstillinger med disse 3. Første udstilling formodentlig i juli 2013 i Gallerie Rasmus-København – under Copenhagen Jazz festivalen. Alle 3 er fortsat utrolig spændende kunstnere med en fortsat produktion. Vi har tidligere set Ole Fick og John Ovesen i Gallerie Rasmus, medens Peder Bundgaard udstiller for første gang. I 2014 regner vi med at Skagen skal få glæde af disse 3 sammen – fernisering i forbindelse med Skagen visefestival i begyndelsen af juli. På mødet fik vi også snakket H C Andersen – det kunne jo være fantastisk interessant såfremt der kunne komme værker fra dem med på H C Andersen festivalen i Odense i august.

5. april

Møde med Evan Frederiksen omkring Warhols grafiske værker over H C Andersens papirklip. Evan Frederiksen var med til at udgive dem i sin tid. Vi fik aftalt at vi viser 2 forskellige serier a 4 stk. samt enkelte løse prøvetryk på såvel vor H C Andersen udstilling i august i forbindelse med H C Andersen festivalen, og på Kunstmesse Art2See i Odense Congresscenter sidst i august. Hvad jeg ikke var klar over var at Evan Frederiksen er med i bogforlag, der indtil nu har udgivet en række meget interessante bøger. Vi aftalte at vi prøver at sælge disse i Skagen.

Senere samme dag skete flere interessante ting. Søren Westergaard fra TKT-arkitekterne kom forbi – vi snakker "anderledes" udsmykning på Odense Universitetshospital. Vi vil prøve at flytte kunsten over på stole. Værkerne skal laves i begrænset oplag i folio og overføres til en række stole. Kunstneres vi vil sætte på opgaven er Peder Freund, som vi aftalte at snakke mere konkret med mandag den 8.april. I fortsættelse af vor samtale fandt vi ud af at vi ville udgive en H C Andersen stol hvert år i forbindelse med festivalen – det må simpelthen blive en succes.

6.april

På vej til Kiel så vi i Haderslev en udstilling med elever fra Århus Kunsthøjskole – afgang 2011, hvor bl.a. vor egen Connie Bønløkke var med. Målet for vor tur var Operaen i Kiel hvor vi skulle se/høre Tom Waits "Black Rider" – fantastisk oplevelse, uagtet jeg syntes at den godt måtte have været lidt mere rå.

7.april

Planlægning af en række af de udstillinger vi skal have ud i kommende uge – Grenå, Ebeltoft, Haderslev, Frederikssund, København (flere forskellige), Odense, Kolding, Middelfart og så det løse – vi skal løbe rigtig stærkt for at nå det.

10.april

Møde omkring H C Andersen festival. Alt tegner fint, og ideerne myldrer frem. Nu skal vi have beboerne i Ny

Vestergade fortalt at vi lukker gaden i ugen med festival – måske skulle jeg fortsat overveje at tage hjemmefra en uges tid omkring tidspunkt for orientering. Jeg skal have orienteret omkring hvad vi agter at lave i den uge med festival – og vi får travlt.

Over middag kom Anne Juul og familie forbi, og vi drog ned i operaen hvor vi agter at lave malerkursus i forbindelse med festivalen – vi var alle begejstrede over mulighederne. Det bliver fedt.

12.april

Peder Freund afleverede forslag til udsmykning af Syver-stole i forbindelse med udsmykningsforslag til Odense Universitetshospital – virkelig interessant.

18.april

Fernisering i København med Inka Sigel og Annemette Klit – flot udstilling hvor begge kunstnere var tilstede, og ved efterferneringen fortalte om deres udstilling – fin stemning.

19. april

Fernisering i Odense med keramikere Stine Jespersen og Manuel Canu samt vor spanske maler Benjamin Torcal. Mange mennesker til ferniseringen, som lød meget begejstrede, hvilket resulterede i et flot salg. Efter ferniseringen til generalforsamling i Kunstforeningen Rasmus København. Ca. 400 dukkede op til en festlig aften med spising, underholdning, generalforsamling og bortlodning.

6.maj

Til Skagen for at gøre klar til stort rykind i kristi himmelfartferien. Vi knoklede løs i flere dage afbrudt af en masse lækker mad på Skagens fantastiske gode restauranter – herunder stegt flæsk og persillesovs indimellem flere gourmet-middage.

Bentemarie Kjeldbæk ankom den 8.maj, og lynhurtigt fik vi ændret udseendet af sal 1. Vægge blev flyttet, og bilen med hendes malerier blev flyttet ind. I løbet af den 8. og 9. maj blev udstillingen hængt op, og den flotteste udstilling vi endnu havde haft af Bentemarie Kjeldbæk så dagens lys i sal 1.

10. maj

Inden kl. 14 havde vi haft ca. 300 mennesker inde. Fernisering i sal 1 med Bentemarie Kjeldbæk og i sal 8 med Allan Stabell og Kirsten Bøg.

Det blev en helt fantastisk dag, hvor vi formodentlig fik publikumsrekord.

Kl. 17.15 ankom Haderslev med 35 medlemmer – først rundvisning og historien om husets historie.

Kl. 18.30 Haderslev kunstforening blev placeret i underetagen, hvor Lean fortalte om sit forfatterskab, Kirsten Bøg og Allan Stabell fortalte om deres udstilling og det store pølsebord blev stillet an på flygelet. Lean havde skrevet en sang Haderslev Kunstforenings tur til Skagen og ikke et øje var tørt da den var afsunget – flot, flot.

Samtidig blev der i sal 3 afholdt stiftende generalforsamling i sal 3. Advokat Arne Skovbo styrede flot slagets gang, og forslag til vedtægter blev godkendt af de fremmødte. Vi havde valgt at bestyrelsen skulle bestå af 7 medlemmer, men da 9 interesserede meldte sig valgte vi alle i bestyrelsen, og fik indført at bestyrelsen bestod af mindst 7. medlemmer.

Skønt med den store interesse der viste sig for projektet.

Kl. 20.30 dukkede Haderslev Kunstforening op fra dybet med hver sin stol, og Lektor Linds jazzband spillede forrygende i flere timer – folk råhyggede sig. Sjældent har vi fået så mange roser for et vellykket arrangement – skønt.

18.maj

Dagen hvor vi solgte Frank Hammershøjs sidste malerier. På grund af Franks alvorlige sygdom vil det formodentlig blive de sidste. Vi havde valgt at hænge dem op samtidig med de få ældre der var tilbage + grafiske værker.

Ingen fik de nye at se før kl. 11.00, men allerede kl. 9.30 stillede de første sig i kø. Vi undskyldte de ikke kunne komme ind, og stak dem en kop kaffe.

Fredag den 17.maj begyndte folk at indfinde sig for at se malerierne, men vi turde ikke hænge op før om aftenen – så alle fik samme mulighed.

Frank Hammershøj var en ener i fynsk kunst – et langt liv i kunsten var ved at være slut. En fantastisk maler, men også et dejligt menneske var ved at være borte for os. Trist at se hvordan han langsomt forsvandt mere og mere. Et menneske med en utrolig viden, ikke kun indenfor billedkunst, men også indenfor litteratur og musik. Nok den eneste mand jeg nogensinde har betegnet som sød – ”mænd er normalt ikke søde”, dette er forbeholdt piger.

Frank var dog ikke feminin, men alligevel sød – på trods af hans lave vægt.

Feminin = mænd under 130kg.

Efter ferniseringen på Frank Hammershøjs sidste malerier drog vi på ny til Skagen. Vi overvejer at bygge et gæstehus i vores baghave i Skagen, hvorfor vi henvendte os til Skagens kendte arkitekt Alfred Hansen. Idet vi afleverede skitserne sagde Alfred Hansen: ”nu gør jeg noget for dig, men så skal du også gøre noget for mig – nemlig udsmykke Ruths Hotel og overtage Strandgalleriet i Gl. Skagen ”.

Det var godt nok en melding. Hvis det ikke lige var fordi jeg i forvejen arbejdede 20 timer i døgnet, så havde jeg sprunget jublende rundt, men Elskemaries formanende udtryk og tidligere udfald omkring mit daglige virke var ikke ligefrem det der gjorde at jeg øjeblikkelig gav tilsagn.

”Jeg skal vist lige snakke med Elskemarie fik jeg fremstammet”.

Mærkværdigt nok var hun positiv, måske for jeg ikke skulle gå og kede mig de sidste 4 timer i døgnet.

Denne forklaring blot for at fortælle hvorfor vi på ny måtte drage nordpå.

Jeg har tidligere været på Ruths hotel, og undret mig over hvad man havde hængende. Dette unikke hotel og restaurant som udstråler hel fantastisk høj kvalitet – man bliver helt ydmyg og lidt nervøs over at skulle i gang med en sådan opgave. Spændende, spændende, spændende.....

24.+25. maj

Bilen blev pakket, og de sidste aftaler blev indgået. Kl. 16-18 fernisering på udstillingen: "Naturen, det billige skidt" – en udstilling med flere kunstnere med naturen som inspirationskilde. Derefter en time på øjet, og kl. 21 drog vi fra Odense med mål i Bruxelles. Indtil grænsen til Holland – Venlo, gik det fint, men så begyndte problemerne. Motorvejen var lukket – der stod blot en mand og fortalte at jeg ligeså godt kunne slå GPSeren fra og køre i den retning ½time for så på ny at slå den til. Jeg tror vi kørte i ring, og så til sidst et skilt med retning mod Maastricht – den retning besluttede vi os for. Kl. 7.00 holdt vi foran Mathieu Weemaels hus i Bruxelles. Vi satte os til at sove i bilen indtil kl. 8.00, idet vi ingen forventning havde til at de var stået op. Kl. 8.00 ringede vi, men ingen tog telefonen. 5 minutter efter stod en søvngig Mathieu i døren og bød os indenfor til kaffe mm.

Vi fik afleveret de malerier vi ønskede at returnere og fik udvalgt nye malerier til det kommende år – incl. 8 stk. blomsterbilleder til udstilling i Skagen i anledning af Skagens 600 års købstadsjubilæum – "Blomster til Skagen".

Mathieu havde gjort opmærksom på anden maler fra Bruxelles som kom forbi med et udvalg – ve tog dem alle med.

Disse malerier vil ligeledes blive præsenteret i Skagen i juli 2013. Herefter kørte vi sydpå, for at nå så langt som muligt inden vi skulle overnatte.

Vejret var gråt, men pludselig blev det helt hvidt nord for Lyon. Det haglede fuldstændigt vildt, og bilerne kørte enormt langsomt – i hvert fald dem som valgte at køre videre. Vi gjorde, og fortsatte til efter Lyon hvor vi ved hjælp af GPSeren havde fundet et IBIS hotel. Disse motorvejshoteller er gode når vi har bilen fyldt med malerier og skulpturer. Kl. 10.00 bliver en port lukket, så muligheden for indbrud er mindsket.

I øvrigt havde hotellet en restaurant hvor vi spiste til aften – en udmærket salat, risotto og sluttelig friskost. Det var måske ikke til mange stjerner, men det ville nok også være godt tosset at gå om bord i andet med den træthed vi havde i kroppen.

På værelset fjernsyn således at jeg kunne se finalen i championsleag imellem Dortmund og Bayern München – hvad kan man så forlange mere, det skulle da lige være Kesslers kamp i England. Jeg måtte vente til næste aften inden jeg fandt en derhjemme der kunne fortælle hvordan det var gået. Tosset at tage den kamp på udebane – så jævnbyrdige de var i deres første kamp i Danmark, så kunne det kun blive til nederlag i England.

26. maj

Op til morgenmad på hotellet kl. 6.30, og efterfølgende "on the road again". Vi kom hurtigt mod Provence, og kunne se vi allerede ville være hos Bernard kl. 12.00. Vi ringede og fandt ud af at der var åbne atelier overalt i Frankrig. Vi valgte at dreje af før og besøgte Per, Grafisk værksted Green Dog i Bargemont. Per stod i døren da vi nåede derop, og vi fik en hyggelig snak og så en masse fine grafiske arbejder lavet i værkstedet.

Inden vi på ny drog mod Bernard Remusat fik vi en salat med varm gedeost på byens torv + den første Pastis. Vi havde fuldstændig glemt at det normalt er det første vi gør når vi er i Frankrig. Pastis drikker vi normalt aldrig andre steder.

Vi nåede Bernards værksted, og efter lidt snak valgte vi at køre til vort hotel, for at komme tilbage kl. 18.00. Bernard havde travlt med at fortælle om trykemetoder mm – der kom en masse mennesker.

Hotellet lå nedenfor byen, og var et ældre hotel med en stor have, swimmingpool mm. Det var mors dag i Frankrig og der havde virkelig været gang i den. Musiker i haven og en masse mennesker som havde spist og hygget sig. Vi fik en time på øjet, og var klar igen. Hos Bernard fik vi præsenteret de arbejder han havde tænkt sig at vise på Grenen i forbindelse med udstillingen med "hulemaleriinspirationer". Bernard havde fundet inspiration i en række sten der var blevet udgravet i nogle huler i Bretagne. Nogle kæmpe sten med en masse ornamentik på. Spændende og anderledes end hvad Mogens Andersen og Bernard Remusat kommer med. De 3 medvirkende kunstnere har også fundet inspiration 3 forskellige steder.

Udover disse værker fandt vi ligeledes en række malerier og grafiske serier – nogle vi havde haft før, men som var solgte + nogle nye. Alt i alt en fin samling som vi glæder os til at vise i vore gallerier.

Bernard har fået et skønt atelier i en skøn lille by i bjergene.

Bernards første kone Ingeborg, hendes mand og en ven kom forbi og vi besluttede os for en restaurant i byen til aftensmaden. Alle 3 havde de været til Formel 1 løb i Monaco – Ingeborg kun 2 dage, medens de 2 andre havde været der 4 dage. De havde lånt en balkon, hvorfra de kunne opleve løbet. I øvrigt fortalte de om en lidt større balkon i Monaco som var udlejet for 45000euro for 4 dage i forbindelse med løbet – hvem der havde en sådan balkon. De 3 bor i Amsterdam.

Restauranten var på byens torv. Elskemarie og jeg valgte en menu. Fantastisk salat til forret, pizza med kartofler, løg og bacon mm (åbenbart en speciel Provence ret) – det var helt fantastisk og sluttelig en dessert af æggehviter mm.

Hjem og på hovedet i seng, så vi kunne være klar kl. 5.30.

27. maj

Kørte fra Calina og Bernard Remusats nye hjemby kl. 6.30, og var fremme i vort Nordspanske "hjem" (den næste måned) kl. 12.45. En tur uden nogen problemer overhovedet – måske bortset fra en motorcykel der ville overhale indenom samtidig med jeg var ved at trække ind – med lidt held og råb fra Elskemarie undgik vi ham.

Vejret var gråt, men da vi nåede Pourto de la Selva skinnede solen – det varede dog ikke så længe før der var skyer på ny.

Lige efter vi passerede grænsen imellem Frankrig og Spanien var vi inde og handle hos vor yndlingslagter. Grisekæber, store osso buccoer (hedder vel ikke bukhøer selvom der er flere) stegte ben, hakket gris og okse, lækre oksemørbrad-steaks, bacon, en kanin, en lammekølle, skinke, ost, zoriso-pølser, en stor dunk olie og en flaske gin + tonic – så når vi langt.

Det sædvanlige slæb med at få bilen tømt oppe i vor smalle gade, hvor vi skal skynde os enormt idet vi blokerer for den trafik der er op til de bagved liggende lejligheder. Det var noget rigtig møg – flere flyttekasser gik i stykker, og papirerne røg ud på asfalten.

Efterfølgende med sveden haglende ned over ansigtet og en øl i hånden faldt skuldrene ned, og vi faldt til ro. Nogle dage uden at fortælle vi er landet og vi er klar til at møde vore nordspanske kunstnere til såvel arbejde som "hygge".

Det jeg glæder mig rigtig meget til er også at sidde i lejligheden og skrive/planlægge det næste år i gallerierne. I dagligdagen kniber det med at få ordentlig tid.

Elskemie har truet med at lave grisekæber til aften – så det er egentlig ikke så ringe.

Fik en lur – frøs og var træt. Blev vækket med en gin/tonic på terrassen hvor solen skinnede. Så føler man alligevel man er en heldig størrelse (uanset vægten).

Efter lækker salat med varm gedeost og efterfølgende grisekæber indtog jeg kontoret og nåede meget langt med forskellige opgaver. Skønt.

28. maj

Efter en god nats søvn op til solskin og en gåtur på godt en time. Ud til campingpladsen langs med vandet og tilbage af landevejen – kunne godt mærke det er længe siden jeg har været ude at gå. Skøn sti langs med vandet – anlagt for et par år siden helt til Llanca. Planlægger at gå hele vejen inden vi skal hjem igen.

Hjem til morgenkaffe og skøn hjemmebagt rugbrød. Rugbrød kan vi ikke undvære når vi er så længe væk. Spanske flutes er ok når det er friskbagt, men det bliver lynhurtigt kedeligt.

En dag på kontoret med en del samtaler til Odense, Skagen og København. Er næsten færdig med at planlægge start Strandgalleriet i Skagen i mindste detalje – det skal nok blive fedt.

Over middag en lur på terrassen i et hjørne pakket ind i tæppe mm – vi kommer godt nok hurtigt ned i tempo.

Dagen startede godt nok med sol, men endte med at ligne en dansk efterårsdag med regn og rusk – godt vi intet udendørs havde planlagt.

Og så er dagens hoved-gøremål planlagt til at indeholde stegte ben. Det plejer også at være til at holde ud. Lige pludselig gider vi ikke gå ud at spise, men erfaringsmæssigt plejer det at komme igen. Der er nogle spændende steder hernede, og så fra 1.juli i Skagen, hvor der er den ene spændende restaurant efter den anden. Vi må hellere spare op – både penge og appetit.

Efterårsvejret holdt ved spisetid og solen brød igennem, så vi kunne sidde på balkonen og se fiskerne komme ind samtidig med gumleriet.

Hver aften på samme tid kommer de ind, så kasserne med fisk kan nå frem til det lille auktionslokale hvor opkøberne sidder klar. Dagens fangst når lynhurtigt frem til restauranter og fiskehandlere.

Kl.21.04 går solen ned ved vort solnedgangsbjerg, og i aften blev det en helt speciel solnedgang – lidt mystisk, men utrolig spændende på grund af skyerne. Ind imellem tænker jeg på hvor meget der bliver klappet i Skagen når solen går ned, havde de oplevet nogle af de solnedgange hernede var de gået helt amok.

29. maj

Op til strålende solskin på ny, og efter moden overvejelse gåtur på ny – i dag sammen med Elskemarie, som var med halvdelen af turen. Elskemarie faldt over nogle smukke vilde blomster, så halvdelen af dagens motion foregik med at bukke sig og plukke blomster.

Næsten hjemme igen blev jeg klar over at de sko jeg havde på havde gnavet hul på hælen – pokkers også. I år var jeg fast besluttet på at den skulle have hele armen med motion, for så at fortsætte i Skagen i juli og august. På grund af min diabetes 2 tør jeg ikke udfordre hælen yderligere, idet det heler meget langsomt.

Kl. 14.00 havde vi aftale med Gallerie Horizonte – Silvy og Ralph Bernabei om at mødes på restaurant for at spise frokost og få snakket forskellige aftaler igennem.

Restauranten kender vi fra tidligere år, og standarden er ikke faldet – god mad til rimelige pris. Først en grønlig tykflydende masse med røget smag, and med kartoffelmos mm og sluttelig friskost med sirup.

Efterfølgende kørte vi til nærliggende by, hvor vi skulle møde Xavier Escribá i hans atelier. Xavier skal udstille hos Horizonte i august, og vi var med til at vælte værker ud til udstilling. Spændende og anderledes værker, som man skal kigge lidt på inden de fænger, men derefter rigtig spændende.

I år bliver det ikke så nemt at mødes med dem– Silvy & Ralph tager til Barcelona fredag, vi til Gerona, Barcelona og Mallorca fra lørdag 1.-5. juni. Hjemme igen 6. juni aftalt at de kommer til middag hos os 6.juni kl. 19.00. Den 7.juni tager de til New York, hvor Ralph har fernisering den 13.juni. De kommer tilbage fra New York den 22. juni, og vi tager hjem 24. juni om morgenen. Aftalt at vi kører op i bjergene til Beuda, hvor vi bestiller vildsvin kl. 14.00, og samtidig kan få sidste aftaler på plads.

Hjem fra dagens udflugt i regnvejr, og nogle timer på kontoret. Kl. 1.30 i seng – godt tilfreds med sig selv, idet en masse planlægning var nået.

30. maj

Op kl. 7.00 til solskin på ny, men ikke særlig varmt. Arbejdede et par timer. Under morgenmaden en af dagens store beslutninger – nemlig, hvad skal vi spise i dag, og valget faldt på mosso Buco kl. 14.00, så en middagssøvn vil nok være uundgåelig ovenpå så tung mad. En god dag at genoptage en af mine yndlingsbeskæftigelser hernede på.

En del tlf. samtaler blev foretaget – lørdagens sidste aftaler i Gerona og Barcelona skulle på plads, samt diverse opgaver med alle derhjemme blev drøftet.

Resten af dagen arbejde, spise, sove og tænke store tanker (så vidt muligt).

På lørdag kan jeg komme på nettet, idet Benjamin Torcal har anskaffet en spansk tingest. Billigere at anvende spansk tingest fremfor dansk – hvad den så end hedder. Man føler sig meget udenfor, når man ikke kan modtage/sendte mails.

31. maj

En dag på kontoret uden noget særligt, hverken kunst eller mad. Om morgenen på marked, som kun bestod af 2 grønthandlere og en blomsterhandler. Det blæste også voldsomt, så de andre har nok opgivet at sætte boder op.

1. juni

Afsted mod Gerona og Barcelona kl. 7.00. Ringede på hos Narcis Gironell og Clara Oliveras kl. 8.30, og kom indenfor til et meget interessant syn. Narcis var næsten færdig med udstillingen til København i august/september 2013 – der manglede kun en uges arbejde på et af malerierne. Det bliver en meget flot udstilling.

Vi ville også gerne have set nogle af Clara Olivieras fotos, men samme dags eftermiddag havde hun fernisering på museumsudstilling i Banyoles i Nordspanien- så de fleste fotos var bundet der. Vi aftalte dog at vi ville få samlet til en mindre udstilling i Rum-2 i Rasmus København, samtidig med at Narcis har fernisering i Rum 1.

Inden vi skiltes blev vi enige om at tale sammen omkring hvornår det sidste maleri var færdigt.

Clara har over nogle år udført et kæmpe konserveringsarbejde på et lokalhistorisk museum i Gerona. Et gammelt hus er sat i stand fra yderst til inderst, såvel huset som interiør – dette har Clara stået for. I forbindelse med afhentning malerier og fotos skulle vi se museet, og ikke nok med det. Clara og Narcis havde fundet en lille restaurant ude på landet, som de var overbeviste om jeg ikke kunne leve uden at prøve – rigtig Catalansk. Skønt med "spejdere" til at finde disse steder, som normalt kun de lokale finder frem til. Med sidste års Vildsvin på restaurant i Beuda i hukommelsen er jeg sikker på der er noget at glæde sig til. Ofte er disse restauranter familieføretagender hvor mutter står i køkkenet, ungerne serverer og fatter står bag baren og følger med i at alt går rigtigt sted.. Ind imellem stikker mutter hovedet indenfor for at se hvor tilfredse kunderne ser ud, og får måske nogle rosende ord med på vejen ud igen. Hun lyser af stolthed over sine evner i køkkenet. Et bondekøkken med rigtig gode råvarer – ingen pyntende effekter, men smidt på tallerkenen hvor de viser sig at kunne selv.

Kl.9.30 videre til Barcelona, hvor vi mødte Joan Artigas udenfor hans hus. Vi havde en del skulpturer med retur – nogle for at blive repareret og andre fordi Danmark ikke er til brun patineret – udelukkende grønligt patinerede skulpturer sælges i Danmark.

Vi fortsatte til Artigas´ atelier som kun ligger få hundrede meter fra hans hus og fik dem læsset af. Vi fik gennemgået lageret af skulpturer, og fik aftalt en del af de nye vi skulle have med til Danmark senere.

I vor bil havde vi endvidere skulpturer af en anden spansk billedhugger fra Valencia, som vi skulle have returneret. Artigas mente det var billigere at sende fra Spanien, og han ville sørge for fragtselskab kom forbi og hentede. 3 enormt tunge kasser med skulpturer.

Herefter til Artigas´ hjem hvor Anna og børnene Marta og Marianna stod klar til at modtage os. Dejligt at se dem igen.

Vi fik set Artigas's forarbejder til nye skulpturer – hvilke han laver i mindre atelier i privaten. Der er noget meget spændende på vej. Noget koldt at drikke og lidt snak inden vi gik ned på det lokale marked. Som tidligere år hvor vi har været her på samme tidspunkt står den lokale cancerfond for et kæmpe marked. Alle forretningsdrivende mm har givet blomster, kager, tøj og meget mere gratis til formålet, og en masse frivillige sørger for at få det solgt. På en kæmpe pande – til 400 personer, laves en kæmpe paella – vi nåede ikke at opleve den færdig, men det duftede rigtig dejligt, og så skønt ud. 3 mand stod med pagajer og rørte rundt i det hele. Dette marked skulle give ca. 50000euro i overskud.

På pladsen blev der holdt foredrag omkring cancer, og hvordan sund levevis er med til at mindske risikoen for at få det.

Efter markedet havde Anna og Artigas fundet en forholdsvis ny restaurant i deres lille by, som vi skulle have frokost på.

Lækkert, lækkert, lækkert.....

Hjem på terrassen til lidt koldt at drikke, inden vi sammen med Artigas kørte ind til Barcelona, hvor vi havde møde med 2 gallerister, som ønsker at deltage på Art Copenhagen. Artigas er i det ene galleri, og Benjamin Torcal som vi mødte derinde, havde lidt snak med den anden om samarbejde. Vi fik snakket en del igennem, og begge virkede positive omkring at deltage i København.

I Spanien sker der intet i øjeblikket, og derfor søger flere af gallerierne udenfor Spanien for at finde kunder. Begge deltager på flere messer rundt omkring i Europa.

Udover de 2 vi mødte, vil også 2 andre gallerier fra Barcelona deltage.

Efter mødet kørte Artigas os til Benjamins hjem hvor vi skulle overnatte.

Benjamin havde sørget for et spansk stick til internet, og medens jeg kiggede på de 269 mails der var kommet den sidste uge tryllede Benjamin i køkkenet – han er godt nok fantastisk. Spændende salater, fisk mm blev sat frem og fortæret inden vi gik til ro. Ro og Ro var måske så meget sagt, Op til flere snorkede så højt at det var vanskeligt at sove.

2. juni

Tidligt op og ud i en taxa med lufthavnen som mål. Marissa og Angel stod og tog imod os – de skulle også med på vort 4 dages besøg på Mallorca. Angel og Marissa har været med i Danmark i forbindelse med Benjamins udstillinger i Danmark. Hver gang vi ses erindrer vi dengang de fik lært at drkke dansk snaps og øl til sild mm. Angel rystede sig som en lille fugleunge efter hver snaps.

Flyveturen tog 30 minutter, og efter at have fået udleveret nøgler til en helt ny 7 personers Ford fandt vi ud til hotellet i Calamayor – et sted med mange minder for os. 31 besøg i 70'erne, 80'erne og enkelte siden.

Hotellet var totalt ny renoveret for nyligt og var helt igennem utroligt skønt.

Vi besluttede os for frokost på fortovsrestaurant i Calamayor – skøn salat og Sparrips, hvilket var ok.

Herefter en tur ud langs kysten for at lande i Andraits. Vi besøgte kulturcentret derude, som Asbæk har etableret. Et utroligt spændende sted, hvor vi desværre (de gange vi har været der) har gået alene omkring. Vi har stort set aldrig set andre besøgende i dette kæmpe projekt, hvilket virkelig er synd..

Der var meget få danske kunstnere, men Christine Raben Davidsen var dog pænt repræsenteret med nogle meget fine værker.

Herefter kørte vi til Valdemoes, hvor vi ligesom sidste gang blev ret skuffede. For godt 40 år siden hvor jeg var der for første gang, var det en forholdsvis uberørt gammel fin by. Nu ligner den en kulisseby fra Hollywood – dog skal siges at alle bygninger er flot restaurerede. Det er nok bare mig der synes alt skal forblive som det var – kedelig gammeldags fyr.

Hjem igen, et bad og middag i hotellets restaurant med udsigt udover havet.

En fin menu med en masse forskellige salater, kødretter, fisk, pasta, desserter og meget mere.

Det er ikke godt, der glider alt for meget ned.

Gin tonic på hotellets terrasse til tonerne af en guitarspillende musiker, (som underholdt fint er jeg sikker på blot vi have kunnet høre det).

Op i en skøn seng, og knurrende lige til kl. 7.30. næste dag.

3. juni

Op til overdådigt morgenbord – helt usædvanlig standard på spansk hotel. Herefter tog vi bilen ind til Palmas

banegård for at tage det antikke tog til Soller. Op igennem bjergene og diverse tunneler. Intet var sket siden vi for 40 år siden prøvede det for første gang. Hvis få tjener penge i Spanien for øjeblikket, så må dette tog være en undtagelse. 28euro for en retur, og toget var proppet. I Soller over i åben gammel sporvogn til Pourto de Soller. Umiddelbart efter ankomst med båd til La Calobra. Skøn tur langs den bjergrige kyst. Efter lidt gåen og slukken tørst på stranden, med båd tilbage til Pourto de Soller, hvor frokosten blev indtaget på havnen. Sardinier, blæksprutter mm.

Sporvogn og tog og vi var tilbage i Palma på ny.

På vej til hotellet ligger Rottehullet, dansk bar som har ligget der siden 1984. Vi kunne ikke gå forbi uden Angel skulle have genopfrisket minderne om snaps og dansk øl – så nogle stykker blev ”kylet” ned.

Middag på hotellet på ny og aftenens gin-tonic på fortovscafe, og vi var parate til at lade sengen springe på ryggen igen.

4.juni

Morgenmad og derefter nordpå. Merce havde for 44 år siden boet på et hotel nær Alcudia i Can Picafort. Vi ville have nemt ved at finde det, idet der kun var det samme hotel og lidt park. Jo tak, da vi kom frem var der flere hundrede hoteller + en million/milliardbarer og restauranter.

Sangria på stranden, for derefter at køre til Polensa hvor frokosten blev indtaget hos frisk spansk kone. Rigtig god spansk mad fulgt af små frække historier – godt hjulpet på vej af Merce og Benjamin.

Hjemturen og Inca hvor der rent historisk er ry for at være mange skofabrikker. På torvet fik vi under indtagelsen af kaffe spurgt til hvor de befandt sig. Svaret kom prompte – ”I Kina”. På vej ud af Inca skulle der dog ligge en fabrik som lavede støvler – det viste sig at være rigtigt, nemlig cowboystøvler af alle mulige slags.

Hjem til Calamayor hvor Miromuseet blev besøgt. Miro's hjem, som efter hans død blev omdannet til museum – meget spændende.

Øl på balkonen, overdådig middag på ny og ud på gaden til bar der reklamerede for drinks. Flot, velsmagende Mojito og derefter på hovedet i seng.

5. juni

Efter morgenmad snak med Benjamin om udstillinger i Danmark + fik lagt Benjamins udstilling i Toledo ind på min pcér. Der var nogle forrygende gode malerier med. Resten af udstillingen ville være i Barcelona inden vi tog hjem, så vi kunne bare vælge hvad vi kunne tænke os til Danmark.

Ind til Palma for at se på Katedralen, og bl.a. Barcelos udsmykning som blev færdig i 2007. Utrolig spændende stor keramisk udsmykning, som var en spændende kontrast til øvrig udsmykning i katedralen. Man fik Gaudi sendt en tanke, men det er jo heller ikke så dårligt, Efter en rum tid i katedralen ud på Ramblaen og en gåtur inden middag på Celler Sa Premsa. En fantastisk gammel restaurant, som vi vel besøgte for første gang for ca. 35 år siden. Intet var ændret, møbler og udsmykning var nøjagtig den samme. De store tyrefægterplakater hang måske lidt mere i laser nu, men ellers.

Stedet har en del turister, idet den har været beskrevet i flere rejsebøger, men de fleste er dog folk fra Palma. Der er tale om en rigtig spansk/catalansk/mallorcinsk restaurant. Her kan man være sikker på at få den rene vare. Grisetæer, kom aver, kalveskank, fiskesuppe og hvad vi ellers nåede at sætte til livs. Sluttelig kaffe.

I bil tilbage til hotellet for at hente vore kufferter, og til lufthavnen. Alt gik glat, og flyveturen 30 min + lidt ekstra fordi vi måtte kredse 3 gange inden der var plads på landingsbanen. Kufferterne var på båndet næsten inden vi nåede derned (de fleste havde alt med som håndbagage).

Efter at have været sammen med spanier i flere dage havde jeg fået mit spanske ordforråd udvidet, så det nu indeholder flere vigtige ord, f.eks..

manjana / trankilo / serveca / vino tinto / .madre mia / valle valle / umbre / . Specielt de 3 sidste er vigtige – går man rundt og siger disse, kan man se på spanierne at de tror vi kan spansk.

Benjamin mente også det var vigtigt med udtale mm, så han sendte mig efterfølgende følgende:

SPANISH FOR DUMMIES

HOLIDAY'S DICTIONARY

(twice a year, slowly but non stop)

cerveza /nf/ [thayr-bhay-thah]/ beer. (always very cold and if you want beer enough you must say after *grande* [grahn-day]).

i claaaro!/interj/[klah-roa]/ of course. At last you know what I mean.

¡hombreee! /interj/[*oam-braay!*]/ man . expression with two meanings absolutely opposed that only by practice you can use it properly .(exatly, you're right, that's what I mean or what are you saying? This is not right).

¡madre mía!/interj/[*mah-dhray mee-ah*]/ oh my mother!. (expresses surprise about a fact or expresión. In the same way as good heavens!).

mañana /adv / [*mah-nyah-nah*]/ tomorrow. (to indicate that your question has to wait at least till tomorrow to be solved).

tranquilo/adj/ [*trahng-kee-loa*]/ stilly, be calmed. (answer the man said *mañana* use when you're angry about it).

¡vale vale!/ interj / [*bah lay-bah lay*]/ OK. (to say you're agree with the other).

vino /nm/[*bee-noa*] wine: otro vino tinto/blanco/rosado [*oa-troa bee-noa teen-toa/blahng-koa/roa-sah-dhoa*] another red/white/rosé wine, if you want to follow with the party.

Tilbage til Artigasplanas for at hente vor bil – tømt for medbragte skulpturer mm, og tilbage til vor lejlighed i Nordspanien. Det var blevet varmt og vi sad en stund på balkonen i mørke og nød lyde fra bådene der vippede og ”gned” sig op af hinanden, fiskernes både der tøffede ud for nattefiskeri samt den skønne luft/temperatur der nu var nået til Nordspanien. Thats life.

Herefter arbejdede jeg til kl. 3.00. En masse mails var kommet siden vi drog afsted til Mallorca, og de blev besvaret, hvorefter jeg gik i gang med flere opgaver.

6. juni

Op til havregrød – skønt efter flere dage med morgenmadsbuffet på et godt hotel, hvor det hele bare bugner og kalder på en, for at komme over på tallerkenen – og man synes jo ikke man kan være bekendt at levne.

En dag på kontoret, hvor en del blev klaret imedens Elskemarie vimsede rundt og gjorde klar til aftenens middagsgæster. Silvy og Ralph fra Galleri Horizonte + amerikanske Barbara.

Med sig havde de nogle kasser god vin og Cava, som vi kunne købe af dem. Vinen får de til billige penge fra Vingård der sponsorerer dem.

Salat med varm gedeost, Forloren hare og kagen fra Mallorca – alle var meget tilfredse. Fint at prøve noget almindelig dansk mad til spanske gæster.

Hele kunstmarkedet blev vendt og en masse historier fra New York fik vi fortalt af Ralph og Silvy, som lige var kommet hjem fra et længere ophold, og som på ny drager derover i morgen den 7.6.2013.

Ralph skal fernisere på udstilling den 13.6.2013. Vi regnede ud at vi lige kunne nå at ses inden vi drager hjem den 24.6.2013 – og de kommer fra New York den 22.6.2013.

Det er ikke blevet til megen snak i år, men sluttelig fik vi vendt at de burde komme op til Danmark i 2014, og måske lave en udstilling i Skagen i juli.

Snakken gik så godt at vi glemte at tage fotos, men det er muligt at se hvordan de ser ud i tidligere års dagbøger.

7. juni

Fandttes – gik tur langs stranden – var på marked – spiste en hulens masse jordbær – og fik lavet en masse – skøn dag. Fik mailtet priser færdig med belgiske Claire Feng. Fik endda sovet til middag, så hvad er problemet.

8. juni

Op til regnvej, og på vej til Besalu, hvor vi skulle møde Joan Artigas og anna ved den gamle bro. Vi skulle ud og se på ny skulptør og maler lidt uden for Olot.

Skulptøren Pere Sala havde gået på akademiet sammen med Artigas og Benjamin Torcal. Pere Sala er gift med maleren Maria Perelló.

Vi ankom og så en del skulpturer ligeså spændende som jeg havde forventet. Jeg havde fået sendt en del kataloger og kigget hjemmeside, ligesom jeg havde set nogle enkelte i et Barcelonagalleri. Vi fik hurtigt aftalt at vi skulle have nogle skulpturer med til Danmark. Ingen af dem var helt færdige (det havde jeg svært ved at se), så Pere ville bringe dem op til os i Pourto inden vi kører hjem til Danmark. Vi forventer at vise dem på Art Copenhagen.

Maria Perelló havde en del malerier stående, men det var malerier der skulle med på en udstilling i Paris i september. Jeg fik dog lov til at plukke 2 malerier – disse vil hænge fantastisk godt i forbindelse med Peres skulpturer. Eneste problem er prisen – hun er temmelig dyr. Vi prøver.

Herefter lidt at drikke i deres skønne lejlighed og ud i bilen til nærmeste landsby, hvor det viste sig at der lå en fantastisk restaurant. Underligt at der altid dukker sådan en op når vi kommer på besøg- og dog. Pere havde kigget på vor hjemmeside, og specielt tidligere års dagbog.

Skulle du komme forbi Olot så køør til Els Hostalets de Bas, hvor Restaurant Hostalet ligger – den er virkelig et besøg værd. Maden virkede som spansk bondemad udsat for en gourmetkok – retterne var fantastiske råvarer præsenteret på en "elegant" måde – dumt udtryk, men eneste jeg kan finde på der nogenlunde dækker..

Idet vi ikke rigtig kunne finde på hvad vi ville have fik vi lidt af hver, og en masse tallerkenskift så dagens:

”kartoffelpinde” m/aioli, varmt brød med grøntsager og ansjos, grisekød m/bønner i form, kammusling m/kartoffelmos og røget spæk, fyldt løg m/hakket kyllingekød, kalvekød m/kantareller i sovs, grisekæber m/æblemos og løg, andebryst, is m/egnens nødder, crema catalan lignende sag (bare bedre) – og så bad vi om at blive fri for mere.

På Museu Darder i Banyoles havde Clara Oliviera haft fernisering den 1. juni, og da vi var tæt på kørte vi hen for at se hendes udstilling, og det blev en spøjs oplevelse.

Museet blev skabt af en mand fra Banyoles som havde været i Afrika, for mange år siden. I starten havde man bl.a. en sort udstoppet mand udstillet. Til sidst blev det for meget for folk så han blev taget ud. Museet havde en masse mølædte udstoppede dyr udstillet, og det var her imellem Claras foto var udstillet – virkelig spøjst, men interessant. Udover Clara var også 2 andre kunstnere med på udstillingen. Dyrene så ud som de var udstoppet ved at de blev hængt op i bagbenene – fik et rør stukket ind bagi, og der så bare blev hældt høvlspåner eller lignende ind. Eller også havde de trådt på en landmine, og var blevet syet sammen igen af den lokale sy pige – så ujævne var de.

Museet indeholdt i øvrigt også en afdeling der fortalte om den smukke blå sø der ligger i udkanten af byen – en meget interessant udstilling og film der blev vist.

Herudover en mumie i en glasmontre + en masse fotos fra udgravninger i Ægypten. Læg vejen forbi og forvent en lidt spøjs, humoristisk udstilling (hvad de formodentlig ikke havde planlagt). Adressen er Placa Estudis 2, 17820 Banyoles, Girona.

Udover museet og søen findes også en skulpturpark med erotiske skulpturer i Banyoles.

Hjemad igen efter afsked. Gpséren var ret kreativ og vi fik virkelig en tur på små veje. Solen skinnede nu, og ovenpå den megen regn var luften fantastisk oppe i dette vulkanområde. .

Flot solnedgang og efterfølgende fodbold på Barca-fjernsyn.

Fik læst og svaret på en del mails.

Duften af friskbagt rugbrød og en enkelt bøf efterfulgt af jordbær m/mælk – det er altså næsten for meget. Jeg må hellere gå i seng inden der kommer mere.

I morgen kun arbejde og gåtur – sådan, eller.....

9. juni

Op til sol – og regn fra over middag. Det var dagen hvor året Tramontana-festival startede. Festivalen hvor en masse kunstnere har lavet skulpturer mm som bliver vist på havnen i vor lille by. Festivalen startede med saxofonmusik og åbningstale inden regnen kom.

En masse kunstnere havde leveret en broget flok skulpturer, fotos mm.. Der var virkelig tale om meget forskelligartede værker såvel i udtryk som kvalitet.

Det med gåtur blev kun ved tanken, men er det ikke også det der tæller.

Kirsten ringede, Dronninglund Kunstcenter havde ringet og spurgt om vi kunne levere en udstilling til stor sal på Kunstcentret. Nå ja, vi plejer jo at sige at det bare ikke skal være i går. Senere ringede de fra Centret og vi aftalte at de fik en "fransk udstilling" i morgen ottedage. Raymond Berbequir, Bernard Remusat og Rene Lacrouix.

Arbejdede resten af dagen med ideer til Art2see – kunstmesse i oktober i Odense Congresscenter, det tegner godt.

Efter at have brugt nogle timer på tegning af stand på Art2see kom jeg i tanker om de ingen ½m's vægge har, så der måtte justeres en del inden jeg var tilfreds.

Solnedgangen var aflyst på grund af skyer.

I øvrigt stod aftensmaden på ny på grisekæber – Elskemarie var kommet til at tage forkert ud af fryseren. Men efter 8 timers snurren ved lav varme er det bare noget der dur.

10. juni

En dag på kontoret, kun afbrudt af 2 hvaler nedenfor vor balkon. Måske lidt overdrevet – men det lød da ret blæret. Det var tæt på det passede. Pludselig opdagede vi 2 hvaler der med passende mellemrum sprøjtede vand op i luften, og derefter var oppe og vise ryggen. Af en eller anden grund var de kommet ind i havnen, og svømmede en del rundt i bassinerne for at komme ud igen, hvilket lykkedes til sidst – gudskelov. Sol og masser af mails, drinks og ikke at forglemme skøn mad.

11. juni

En dag på kontoret uden hvaler. Flot solnedgang, og en masse aftaler på plads.

12. juni

Se 11.6.13 nøjagtig det samme – vi stod op, solen gik ned og vi gik i seng..

13. juni

Op kl 6.00 til en skøn stille morgen. Solen faldt på den lille bebyggelse overfor med bjergene i baggrunden – det kan ikke gøres ret meget bedre. En eller andens gud har haft en god dag. Heldigt jeg fik ondt i ryggen af at ligge og stod op.

Kørte til Port Bou for at se monument for japansk kunstner som har haft forbindelse til området. På vej hjem besøgte vi Britta, dansk pige som er gift og bor i Barcelona. Britta havde inviteret til frokost i sit sommerhus i Collera – helt ud til vandet, fantastisk sted. En anden dansk pige Lotte (bor fast i Collera) kom også – utroligt hyggeligt og lækker mad.

Efterfølgende kaffe hos Lotte – ligeledes fantastisk sted.

Derefter hjem på terrassen for at "slå mave" – aftensmad må blive en anden dag, vi kunne simpelthen ikke spise mere.

Fik svaret på en del mails, og sengen sprang på ryggen.

14. juni

Stadig smukt vejr. På markedet for at købe grøntsager, ost, zorizzo-pølser og jordbær mm.

Fik aftale med Beatriz Garrigo oppe i Pyrenæerne i morgen lørdag for at aflevere nogle malerier

Og ellers det sædvanlige, og det er vi gode til.

15. juni

Op til kaffe, godt vejr og panik. Vore pas var væk, og vi skulle møde Beatriz Garrigo på parkeringspladsen i Le Perthus- på den franske side kl. 10.00. Efter nogen tid fandt Elskemarie dem i en pose sammen med vore paraplyer – meget naturligt sted.

Udover stepperne og 5. min over 10 kørte vi ind på parkeringspladsen, hvor Beatriz var ved at overbevise vagten om at vi ikke skulle betale. Vi fik læsset malerier over i Beatriz's bil, og gik hen på restaurant for en kop kaffe og snak.

Patrick Loste (Beatriz's mand) var i Nordfrankrig for at fernisere på en stor udstilling – han havde stor succes for øjeblikket i Frankrig.

Patrick er ham med 4 heste og 2 store hunde, hvilket han går meget op i. I vinters, hvor alt brændte i Pyrenæerne måtte alle forlade bjergene. Fly fløj henover og sprøjtede vand over hele tiden. Beatriz tog ned i lavlandet, men Patrick blev med sine 4 heste og 2 hunde. Den ene af hundene er stadig ekspert i at dræbe vildsvin, og vi aftalte at vi kom op næste år for at spise vildsvin og se hvad de nu lavede.

Elskemarie, som ikke tør køre ned fra bjerget hvor de bor i vor store bil, fik lovning på at Beatriz ville køre hende ned i hendes personvogn. Nedad sidder passageren ud mod afgrunden, hvorfor Elskemarie er skrækslagen – pjat.

Vi tog afsked med Beatriz og kørte ud mod kysten, hvor vi spiste frokost i Cerbere. På stranden spiser vi normalt Muslinger med pomfrites.

Da vi var i Frankrig startede vi naturligvis med en pastis.

For år tilbage ville jeg have forsvoret at jeg ville spise pomfrittes til Muslinger, men disse er hjemmelavet og smager fantastisk med aiola til. I bunden af muslinge gryden en fantastisk fiskesuppelignende væske.

Jeg ville førhen havde sammenlignet muslinger og pomfrittes med min yndlingsaversion – belgiernes vane med at spise flutes fyldt med maionæse og pomfrittes. Fy for f..... .

Elskemie valgte sardiner.

Ved nabobordet et engelsk pensionist cykelhold, som morede sig højlydt. 15-16 mænd og en enkelt pige hvor de fleste var 60+. Med de stigninger omkring Cerbere må de godt nok være lidt i træning.

Hjem på terrassen efter vi på vor restaurant nedenfor havde fået eftermiddagskaffen. En blunder blev det også til.

Lidt arbejde på pc'en, medens Elskemie vimsede rundt i meget lidt tækkelige gevandter og tryllede med borddækning og madlavning. Kl 20 kommer venner hjemmefra til middag. Måske skulle jeg arbejde på at hun blev lidt mere tækkelig. Sikke noget at skrive, måske har vi snart været hjemmefra for længe.

Fik snakket med Jordi Carreras, kunstner i Barcelona som vi skal besøge i morgen. Aftalen var kl. 10.00, men han arbejdede kraftigt på at få den flyttet til senere – et kompromis blev kl. 10.30.. Udover at male tror jeg hans hovedbeskæftigelse er fester og med hvad der deraf følger. Vi skulle i hvert fald ringe i forvejen, da han ikke regnede med at sove hjemme.

En skøn duft af kød der havde stået og simret i en 6-7 timer begyndte at brede sig, Cava blev lagt på køl, og rødvin trukket op, så nu kan de stort set bare komme an.

På radioen spiller de hele tiden samme melodi, og pludselig gik det op for os at det var den danske grandprix-vinder.

Egentlig burde jeg gå i bad, men vi skal sidde på terrassen og det lugter lidt, så det er ikke sikkert de kan gætte hvor lugten kommer fra. Fedt at være på ferie. Nå, nu er det i hvert fald for sent – de kommer om lidt.

Hyggeligt at høre en masse derhjemmefra, når man har været væk 3 uger. Aviser fra den sidste uge. Planlægning af den sidste uge hernede.

16. juni

Tidlig op og til Barcelona for at møde Jordi Carreras. Adresse tæt på hans gyde (som ikke findes i gps'en). Alt gik godt indtil vi skulle køre ind i C Comerc – vi blev vist ind i ensrettet gade. En gammel torvehal har igennem mange år været under ombygning, og nu var man åbenbart nået halvt ud på gaden, så man var nødt til at lukke vor kørselsretning. Jeg har aldrig før set så mange knyttede næver ud af bilvinduer. Ambulance med udrykning, hundredevis af taxaer og privatbiler. Vi fik os snoet frem til C Princes – holdt ind til siden og ringede til Jordi. Jordi kom spændende og vi fik vendt for at køre ud til lager hvor han havde malerier stående.

Vi fandt en række malerier frem som vi tager med til Danmark + vi fik en del aftaler lavet. Derefter på nærliggende fortovsrestaurant for at få skyllet støvet ned.

Herefter ringede vi til Benjamin Torcal, som vi skulle møde. Aftalte at mødes foran hans hoveddør i et af Barcelonas mest befærdede strøg. Vi aftalte at køre ud og spise frokost lidt uden for Barcelona. Benjamin havde

fortalt om stedet, og han havde ret – det var også lidt spøjst. Vores Gpsér kunne ikke registrere stedet, og vi fandt det kun fordi vi kørte lige i hælene på deres bil. Endelig landede vi der. Stor restaurant i forbindelse med anlæg der blev etableret i 1992 i forbindelse med olympiaden. Det var et anlæg for lerdueskydning. Lige indenfor butik med skydevåben og knive – uhyggeligt. Der var ikke det du ikke kunne få – formodentlig med våbentilladelse?. Knive med blad så store at det var tæt på der skulle 2 mand til at holde dem, og rifler og pistoler af alle størrelser. Inde i restauranten store akvarier med hummere, fisk mm. En stor grill blev betjent af 2 mand. Vi satte os ved vinduet, og kunne følge med i at lerduerne blev smidt op i luften, og ofte blev plaffet ned.

Mad kom i stride strømme, alle mulige forretter: blodpølseagtig ret (blod og ris) – smagte fortræffeligt, jomfruhummer, store stykker hvidt hjemmebagt brød fra grill med og uden tomat smurt på, nogle helt små fisk-har glemt navnet (noget i retning af sumsus), men man spiser hoved, hale og alt andet + mere som jeg ikke kan huske.

Hovedretter: Benjamin og jeg delte 1kg steaks (uden ben) – ufatteligt velsmagende – serveret på sten med varme under, så det kunne stege færdigt på bordet. Angel og Marissa (disse 2 små mennesker) har garanteret forøget deres egenvægt med omkring 20 %, med de 2 entrecoter de satte til livs. Elskemarie lækker fisk og Merce lam. Ingen kunne få dessert ned, men i stedet fik vi Sangria med cava og frugt + sød vand i – meget mere friskt end normal sangria. Alle var i højt humør, og Merce var i rigtig vanvidshumør. Da hun ville fortælle om en tur til Jordan hvor de skulle gå op af en masse trapper og Benjamin havde dårligt knæ, hvorfor han fik udleveret et æsel. Æselet var dog så lille at Benjamins ben hang ned på jorden. Angel blev beordret ned på alle 4, og Merce sad overskrævs på ham i en fyldt restaurant, hvor mange af dem så ud til overhovedet ikke at have humoristisk sans. Det var ligesom det satte noget i gang, Angel for rundt og ville kysse hele tiden samtidig med han sagde de eneste 3 ord han kan på engelsk – "I love you". I øvrigt havde denne 69årige lille spirivip lige cyklet 160km dagen før. Merce ville se hvordan såvel Benjamin som Angel ville se ud med hår på hovedet, hvorfor hun satte sig på skødet af dem og trak sit lange sorte hår hen over hovedet på dem – vi blev enige om at de var kønnere (køn måske lidt overdrevet) uden hår.

Kaffe ved bordet inden vi satte os ud på terrassen for afsluttende øl, cava mm. En ny dag med mange oplevelser.

På vej hjemad kom jeg i tanker om at vi havde lovet vore danske venner at tage med ud og spise de kommende 2 dage – madre mia.

Jeg havde aldrig troet at det skulle overgå mig at få en begyndende lede ved mad, men mon ikke det driver over.

Vi rundede terrassen ved vore danske venner, og efter 3-4 liter vand og en enkelt fernet branca hjem til solnedgang og 8 aviser på terrassen.

Efter at havde tygget de 8 BTér igennem blev vi enige om at der ikke er noget at sige til der i Danmark er så mange utilfredse folk – man bliver ligefrem uddannet i det, ved at læse BT. Havde det være Ekstrabladet havde det formodentlig været endnu værre.

Godt der er lang tid til næste måltid (sikke noget svineri).

Hjemme igen startede årets parkeringshelvede. Der er slet ikke pladser nok, så man har genopfundet parkeringsbetaling. Man prøvede for år tilbage, men måtte opgive.

17. juni

Vågnede uden nogen form for madlede – å-gudskelov. Men 500g ren kød skal jeg dog ikke have i dag – helt sikkert.

I vor lille by har de lavet parkeringsbåse, og sæsonen med betaling starter nu. Elskemarie tog første tur kl. 9.00 med at betale. Man kan max betale for 3 timer pr gang. Kl. 12 var det min tur, og der var en nede på vort hjørne der havde fjernet sin bil, så jeg var hurtig med at få flyttet.

Det blev dagen hvor vi begyndte at planlægge pakning af bil. Ugen går med at modtage kunst + afhente kunst. Samtidig skal vi forsøge at finde plads til alt det tøj vi alligevel ikke brugte, samt det vi brugte (som vi ikke skal have på hjem). Og så er der lige alle køkkenmaskinerne, vin samt os selv i en forøget udgave.

Sammen med Hans Henning og Iris kørte vi i deres bil ud til Mollet de Perelada hvor der ligger en restaurant vi plejer at besøge. Vi har kendt restauranten i over 30 år – lige siden det var et hjørne i deres slagterbutik med 4 borde. Nu er det en kæmpestor restaurant. Først pica-pica, en masse småretter og derefter lammeskuldre + 3 desserter fra dessertvognen. En vogn fyldt med fristelser – det er fuldstændig uudholdeligt så lækre retter de tryller frem.

Hjem på terrassen og slå mave.

18. juni

En dag på kontoret – vejret ulækkert lummert. Vejret sammen med at de første kasser + billeder der blev båret ned i bilen gjorde at jeg var ved at gå i opløsning.

Fik løst mange opgaver + en del planlægning.

Sluttede dagen med en pizza på restaurant Monterey. Monterey er normalt Pourto de la Selvas bedste restaurant, men pizzaerne havde de ikke været særlig heldige med. Bund noget der i konsistensen mest lignede pap – smagen rimelig. En skuffelse, især da de plejer at kunne deres kram.

Fik i øvrigt lidt undervisning i Facebook af Iris. Jeg har været tilmeldt Facebook længere tid, men kan ikke finde ud af det. Her under ferien dukkede en masse navne op, og uden at tænke nærmere over det trykkede jeg på en masse, og hokus pokus og jeg havde en masse venner. Nu må jeg se om jeg kan følge op på det. Jeg må hellere vente til hjemme i danmark- så internettet ikke er så dyrt.

I morgen kommer Artigasplanas og Benjamin Torcal med værker til Danmark som skal læses i bilen – spændende.

Godnat.

19. juni

Op til lidt dis – men på den anden side af fjorden begyndte solen at skinne på den lille bebyggelse, så det skal nok blive en god dag. Hans Henning og Iris havde ligeledes medbragt et par gode stærke stykker ost fra Danmark – så morgenmaden vil også blive noget særligt. Der var tale om Gamle Ole og Fætter Kras.

Flere venner på facebook – det er dog fantastisk som det system kan skaffe en venner – men jeg kan stadig ikke rigtig finde ud af det. Mon der findes en vejledning for nogen som mig, der er lidt langsom i opfattelsen.?

Benjamin, Artigas + Artigas's datter Martha kom 12.30 og vi gik i gang med at læsse bilen.

En enorm masse skulpturer af Artigas, som jeg først på vort ophold hernede havde valgt ud i hans atelier, malerier af Marta Duran fra Mataro til Grenen samt en masse malerier af Benjamin til lidt af hver, bl.a. restaurant Sømærket i Gl. Skagen. Det fyldte godt i bilen. Mailede til Narcis Gironell hvor mange malerier han havde klar – hans er på aluminium og ca. 10cm dybe, så de fylder godt – vi henter dem 212 om 2 dage.. Endvidere får vi fredag skulpturer af Pere Sala. Det skal virkelig organiseres – det plejer at gå.

Middag på terrassen – kanin stegt med masser af rød peber samt zorissopølser mm. efterfulgt af is og en masse snak.

Imedens Artigas og Martha snupede en dukkert fik vi snakket Cuba-tur samt Spaniernes indtog i Skagen næste år i juli med Benjamin. Min ide er at annoncere "Spanierne kommer – gem tændstikkerne væk". Sidst de var her brændte de Koldinghus ned.

Benjamin havde fotos af alle sine malerier på en eller anden fidus, og vi fik dem lagt ind på min pc'er. Artigas havde alt med på foto på papir, og ligeledes Marta Duran – der er orden i det. Ikke typisk spansk.

På molen en masse pensionister på udflugt. Benjamin fortalte at regeringen i forbindelse med deres spareplan ville udrydde alle pensionister. De fyldte dem i en bus og kørte i 12 timer, hvorefter de fyldte en masse mad og vin i dem og lod dem danse hele natten – men det virkede ikke, de holdt. Så nu manglede man dem til at passe børnebørnene, for de havde fået smag for det med udflugter. Måske overdrevet, men uanset hvor i Spanien vi næsten befinder os er der en bus med pensionister – det så man ikke for 30 år siden. Benjamin mente det var en af årsagerne til krisen. De så vældig tilfredse ud – så fint.

Det blev også en dag med en del planlægning. En ide til næste år på grenen blev født på grund af lidt pingpong-mail med Conni Bønløkke.

En dag med en fantastisk solnedgang, og slutningen af kamp imellem Mexico og Brasilien på tv. Brasilien vandt 2-0, og Barcelonas nye stjernespiller scorede det første af Brasiliens mål og lagde helt fantastisk op til det andet. Jeg vil godt se det hold der vinder over Barcelona næste år, hvis Messi også kommer i gang igen, og de finder ud af at spille sammen. Måske vil de mangle lidt i forsvaret, men med det angreb scorer de bare flere uanset hvad.

Elskemie og jeg fik snakket om hvornår vi ville køre hjem, og blev enige om at køre lige efter middag på søndag. Vi planlægger middag sammen med en række af dem vi kender hernede.

En sidste omgang på mail viste at Benjamin, da han kom hjem herfra, mente vi havde behov for en miniordbog til restaurant-besøg, hvorfor han sendte følgende:

Gastronomic dictionary

Boquerones: fresh anchovies fried and served with a piece of lemon from middle of may to last august are in season.

Sobrasada: is a kind of sausage made from selected meat of porc, spicy with salt, paprika and pepper. In traditional Mallorcan cuisine, the spicy sausage eaten in several ways: roasted in winter, or spread on bread and raw in summer.

Ensamada: made by bread flour, water, eggs, leaven and lard. It is a pastry product with great tradition on the island, since from very old and continuously is prepared and consumed in Mallorca.

Tumbet: (o tombet) It is made with thin slices of potato, eggplant and red pepper previously fried in olive oil. After moving the sheets to a casserole covered with tomato sauce, garlic and parsley and baked in the oven for a while. It's a kind of ratatouille

Lechona: It's a roast sucking pig which was left last night macerating in salt, pepper, bay leaf, garlic, lemon leaves, thyme and rosemary and lemon piecewise and a dash of brandy.

Frit mallorquí: A popular dish in the island that supports many variants, even in its main ingredients, as can be meat or fish. vegetable mix with the main ingredients.

Chuletón: Big Ribeye of veal or ox cooked on hot coal or grill, commonly more than a kilo to share between good friends. There is a lighter version but also forceful said entrecôte.

Rape: Monkfish, extremely ugly but delicious fish which is characterized by having a central bone instead of spines.

Sonsos: Small fish with the body very thin, elongated, cylindrical and slightly compressed. Is coated in flour and fry in plenty of oil. An appetizer unbeatable.

Morcilla: Sausage very famous in Spain whose etymological meaning is 'bulky and shapeless object'. Made by pig blood and other ingredients as onion, rice and lard. Each region in Spain has its own version of the most famous being that of Burgos, Jaén, Aragon, Asturias and others.

Cigala: known variously as the Norway lobster, Dublin Bay prawn, langoustine, etc. is the most important commercial crustacean in Europe. In Spain is used to cook it grilled or fried with parsley, garlic and a drop of lemon juice. Danish people ought to know it as *jomfruhammer*.

Sangría de cava: Variation of the well known red wine sangria which is characterized by replacing this one last by champagne or sparkling wine cava type. Very refreshing, smooth taste and treacherous effects.

Recipe:

A bottle of champagne or cava.

A can of orange soda (Fanta, sweppes...)

A splash of Cointreau and or vodka and or rum. (be careful)

Season fruits chopped (orange and lemon, strawberry, peach or pineapple).

Sugar to taste

cinnamon (kanel) optional

Ice cubes.

In a pitcher put fruits cut into pieces and skins of lemon and orange to taste. Then add all other ingredients, ice cubes and move it with a wooden spatula and finally add the sparkling wine and serve immediately.

Licor de hierbas: There are threetypes of herbs, sweet, semi and dry, it depends on the amount of anise or snaps with. The sweet anise have three parts and one of snaps, (cazalla). The semis, half and half, the dry one only snaps.

Recipe: In a proper bottle we'll introduceherbs, washed, clean, in the carafe or spread over the bottles. Fill with anise and snaps.

- Anise
- snaps.
- A sprig of lemon verbena.
- An outbreak of fennel.
- A few sprigs of chamomile.
- A sprig of mint.
- Two lemon leaves.
- Sage leaf.
- Green pine needles.
- Three juniper berries.
- Three coffee beans.

We'll soak three or four months without moving in a cool, dry place.

We let for future visits lobster casserole (*caldereta de langosta*) and their famous rice's dishes as dirty rice (*arroz brut*) and many others.

Og så var det sengen sprang på ryggen – fantastisk opfindelse. Endnu en god dag, med udsigt til en mindst lige så god dag i morgen – ka det da blive ved.

20. juni

Starter fint-endnu en dag med morgenmad på terrassen, hvor der udspinder sig store begivenheder.

Småfiskerne har åbenbart ikke kunnet finde ud af at fordele pladsen på molen, så nu bliver der malet blå striber ned på muren, så de ved hvortil de må smide deres garn, ruser mm. Den sorte kats killinger vover sig ud og leger - de springer rundt på presenningerne der er lagt over de små kapsejlsbåde på molen, og den gamle fisker på knallert holder øje med barnebarnet der kører helt vildt stærkt på sit løbehjul ned ad gaden – så det er stærke sager til morgenkaffen.

Børnene har fået sommerferie i Spanien – så nu har de næsten 3 måneder, hvor deres fortvivlede forældre skal finde på noget til dem at lave. Bedsteforældrene er taget på aktiv ferie med socialt samvær bag hækken, imedens der bliver spillet op til Sardannerdans og pileflet.

Benjamin fortalte dagen før rørende historier om sin mor der blev alene sidste år. Hvordan alt er forfærdeligt. Moderen skulle ned i deres sommerhus inde i landet, men kunne ikke tage af sted fordi maleren skulle komme en uge før afrejse og reparere malerarbejde – dette ville tage en time. Og hvordan hun ikke kunne finde fra toget hen til sit hus (der er vel 500m). Benjamin fik arrangeret at nogen hentede hende ved toget, og aftalt at hun skulle ringe så snart hun var fremme ved 14.00 tiden. Moderen ringede kl. 23.00 om aftenen og fortalte hvor sjovt hun havde haft det. Der var byfest, og hun var gået direkte fra toget til denne fest, og var først lige kommet

hjem. Et kvarter i byen med et utroligt sammenhold, så Benjamin var ikke i tvivl om hun ville få et spændende ophold.

Jeg kan godt forstå det. Vi var med til denne fest for ca. 5 år siden i Calatayod, og de forstod virkelig at feste.

Utrolig skønt vejr, men trods dette begynder vi at glæde os til at komme hjem og i gang – såvel Odense og Skagen + en tur til København. Det skal blive spændende at få gjort Strandgalleriet i Gl. Skagen klar til åbning, samt se hvordan det bliver taget imod. Ligeledes åbner vi en masse nye udstillinger i Odense, Grenen Kunstmuseum og København.

BUF i København – udstilling med Ole Fick, Peder Bundgaard og John Ovesen – 3 gutter der har været noget ved musikken. Ole Fick som musiker og tegner af pladecovers mm, Peder Bundgaard og John Ovesen ligeledes covers mm..

Fik pakket kataloger og rinbind + diverse ned, og stillet klar til pakning i bil.

Først i bil dog malerier fra Narcis Gironell-11stk fra 150x100 til 57x67 på aluminium, 10cm tykke (de fylder) + 7 fotos 99x73cm af Clara Olivieras + skulpturer af Pere Sala. Vort tøj mm må stoppes ind imellem dette, eller også må vi tage på i flere lag..

Nå ja – så var der også tur til en middagssøvn.

Middag kl. 18.30 på hjørnet – restaurant Marcelino (tidligere hos Skipper Skræk). Sammen med Hans Henning og Iris var vi blevet enige om at det skulle være aftenen med 400g's entrecoter. Vi startede dog let med tomatsalat, og entrecoten blev trukket lidt. Jeg tror simpelthen ikke de havde flere. Kok og indehaver fik styrthjælmen på og knallerten startet, og kom hjem 5 minutter efter med en pose. Han var garanteret hos slagteren – men det var værd at vente på.

Kaffen blev vi enige om at tage i Selva de Mar hos engelske Monica. Dejligt at snakke med hende på ny og få de seneste historier fra Selva. Et par af vore gamle bekendte var desværre død.

Fatter havde placeret sig foran fjernsynet, og Hans Henning og jeg gjorde ham selskab. Spanien tævede Tahiti med 10-0. (og ja – det var fodbold).

21. juni

Tidlig op og til Gerona for afhentning malerier og fotos hos Clara Olivieras og Narcis Gironell. Alt stod klar og vi fik hurtigt læsset. Ved kaffen derefter blev vi gjort klart at de måske ikke kom til ferniseringen i København – Børnene havde gjort modstand idet det var midt i deres sommerferie i Tamaiu (fantastisk strand), og forældrene var urolige over den enes problemer med maven, som han har haft siden marts. Måske komme de på et hurtigt visit. Uden børn.

Clara havde brugt 2 år på at restaurere møbler, malerier, døre mm i et museum i Gerona, og det havde vi aftalt at vi skulle se. Vi kørte i deres bil til museet og blev meget venlig modtaget i receptionen. Først film og derefter gennemgang af alle rum. Arkitekten havde levet fra omkring 1880 til engang i trediverne, og havde virkelig sat sit præg på Gerona.

Familien havde boet i huset – som egentlig var 5 sammenbyggede byhuse i 4 etager, som de lidt efter lidt havde fået købt og bygget sammen. Alle gulve var forskellige, og skabt efter tegninger af arkitekten, ligesom han også havde tegnet alt andet i husene – møbler mm. Fantastisk at se hvor meget Clara er i stand til at sætte i stand – hun er virkelig en knag. Huset ligger i øvrigt ned til floden der løber igennem Gerona.

Ud i bilen igen, og ud til restaurant som de meget levende havde fortalt om. Denne beretning var dog intet imod virkeligheden. Igennem en masse skønne landskaber med retning af Olot, dukker der efter ca 50 sving og mange kilometer en restaurant op, som vel stort set ikke er ændret de sidste 50år.

Udenfor løber en masse forskellige høns og haner rundt . ser meget mærkværdi ud, påfugle, duer, strudse, vildsvin, og en masse andre skabninger. Alle er med i restaurantens sangkor, og de forsøger alle at være førende i koret. Vi går ind, og kalder højt – til sidst kommer Manuel fra Halløj på Badehotellet og viser os ind i et museumslignende spiselokale. Der er dækket op ved alle borde, men kun os.

Første ret står allerede på bordet – salat, store skiver hjemmebagt hvidt brød og hjemmelavede skære-pølser (3 forskellige-bl.a. blodpølse og leverpølse) samt friskskåret spansk skinke – alt fantastisk lækkert.

Anden ret er snegle på 2 forskellige måder – himmelsk.

Tredje ret brun Risottoret med svampe.

Herefter var vi klar over at måtte til at styre vor appetit – det begyndte at fylde godt, hvorfor vi spurgte om hvad mere der kom. Det skulle været en overraskelse.

Vi anede ikke hvad der blev budt på, intet spisekort eller lignende – vi skulle bare tage hvad der kom.

Fjerde ret: 4 fade med henholdsvis grisetæer, oksehaler, mørt kalvekød og kylling – sådan!

Ind igennem vinduerne hørtes hele tiden dyreløde af forskellig art, og det lød næsten som en klagesang over at vi var i gang med at spise søsteren eller broderen.

Manuel kom ind og spurgte til hvordan det gik, og Clara spurgte forsigtigt til om der nu var mere – og ja, nu skulle vi til fiskene mm, og det var her vi alle 4 rystede vildt på hovedet.

Clara ville dog gerne vide hvad det var vi ikke kunne spise – det jeg fik ud af det var: Krebs, rejer, jomfruhummer og noget fisk. Det lever vi med- trods alt.

Dessert syntes han dog ikke om vi sprang over, og vi valgte alle hjemmelavet Crema Catalan.

Kaffen tog vi ude imellem hønsene og de andre fugle som bevægede sig underligt – måske havde John Clese været forbi, idet det lignede noget fra Ministeriet for mærkelige gangarter.

Clara fortalte at i gamle dage var der i etagen under restauranten kostald. Man kunne både høre og lugte køerne.

Clara og Narcis havde på et tidspunkt været herude og spise sammen med nogle venner, og aftenen blev lystig. Pludselig opdagede de at klokken var et, og bestemte sig for at bryde op. Ingen tjener, så på vej ud kaldte de på ham, og åbnede diverse døre. Til sidst kunne de høre snorkelyde og bankede på døren og Manuel kom ud i pyjamas, han havde glemt dem og var gået i seng.

Jeg er virkelig glad for at havde fundet en restaurant, der stadig har noget af det jeg savner ved restauranter på landet i Spanien idag. Råvarerne er uden for døren, vinen er fra egne marker (uden etiket og lignende). En omgang mad i store mængder med meget smag, fordi de har taget det der var klar den dag- så kan du tage det eller lade være. Man er sikker på at det er godt, samt at man kan være stolt af det. HURRA

Vi gik en tur rundt om restauranten og tilhørende lader, hønsesgårde, kostalde mm og ned til den lille flod, som Clara kunne huske de fangede frøer i – der har sikkert også været krebs.

Desværre havde vi travlt og måtte hjemad. Vi tog afsked med 2 usædvanligt søde kunstnere, som på et par år har tilegnet sig Engelsk så de kan føre en samtale. Ufatteligt så mange vi har været skyld i har måttet bruge en masse tid på engelsk – bare fordi vi ikke har kunnet vedligeholde vort spanske.

Vor nye skulptør Pere Sala og hustru – maleren Maria Pérello vil være i Pourto de la Selva fra kl. 16.00 – trods det at de vidste at vi ikke kunne nå hjem til dette tidspunkt. Gps-eren viste 18.02 og svingede sig op til 18.10 på grund af alle blink-lysene igennem Olot.

Kl. 18.06 kørte vi forbi vort hjørne ved Marcelino og der sad de. En øl og vi fik læsset skulpturerne over i vor bil, og Marias 2 malerier op i lejligheden – de havde lige fået en gang ”fernisering”, og skulle helst ikke stå op af noget lige med det samme.

Elskemie havde lavet lammekølle til dem – vi nærmest bare kiggede på, madleden var på ny ved at tage sit indtog.

Efter en fantastisk solnedgang, hvor vort fotoapparat var stået af, kørte de hjem. Vi nåede at få snakket en del – Pere havde netop taget et 3 måneders engelsk-intensivkursus, så det kørte.

Jeg er sikker på vi får megen glæde af deres værker i Danmark.

Og sådan gik den dag – så nu lakker det mod enden.

Sluttelig fik de 30 mails der var kommet siden i morges ben at gå på.

22. juni

Op til skyfri himmel. Ned for at smide mønter i parkering – men helt fantastisk viste der sig en fri plads nede ved Marcelino uden betaling – hvor heldig kan man være. Oprydning i bilen, hvor der mest af alt så ud som om der var smidt et eller andet eksplosivt. Fantastisk - hvordan der pludselig var plads til det sidste fra lejligheden. Fik båret en del af det sidste ned, og Elskemie var klar med morgenmad. Malene ringede for at spørge om hvordan vejret artede sig – de flyver til Gerona kl. 18.00, og er nok hos os kl. 22.30.

23. juni

Fik pakket det sidste + lidt snak med malene & sten, inden vi drog ud til restaurant på vejen imellem Llanca og Figueras (kan ikke huske navn) – men kig efter hvor der er enormt mange biler og en masse mennesker.

Afskedsmiddag med Silvy & Ralph (Gallerie Horizonte) + Hans Henning & Iris + Malene & Sten. Vort kamera var sat ud af spil – lå og vandede sig efter alle de fotos med mad. Det helt store ædegilde gik i gang – buffet med

fisk, supper, grøntsager, kød i lange baner. Oste + et kæmpe dessertbord. Det er simpelthen bare for meget, og tallerkenerne er for små – eller måske heldigvis.

Efter 1,5 time kunne det være nok, og vi tog afsked med deltagerne i dette orgie af mad + Spanien.

Kl 14.30 sad vi i bilen med snuen hjemad. Sydfrankrig var ikke sjov – det stormede helt vildt. Der er normalt altid vinde her, men i år var det helt enormt. Vi kæmpede os igennem, og op igennem Frankrig gik det som en leg. Passerede Lyon, og var næsten alene på vejen et langt stykke. Ind i Tyskland om natten, og kl 12.00 begyndte lastbilerne igen at komme på banen. Frankfurt, Kassel, Harzen og Hamburg uden problemer – nåede Hamburg inden den værste morgentrafik. Indtil Lillebæltsbroen uden en eneste ulykke – men som sædvanlig skete det så umiddelbart før broen. Kø i modsatte retning- mod Jylland, næsten til Årup. Hjemme igen kl. 9.15 til morgenmad med personalet – incl. danske rundstykker. Idet jeg havde sovet næsten fra Hamburg gik jeg herefter direkte ud i arbejdet med at planlægge åbning sommerudstilling Odense kommende lørdag + tur til København torsdag + til Skagen lørdag om aftenen. Inden Skagen skal jeg så også lige besøge Annes Atelier- udstilling på Comwell Middelfart lørdag eftermiddag med afsluttende spisning.

Skagen fra lørdag aften bliver enorm travlt – godt jeg har dygtige, hurtige folk med.

Ja – det var så det. Så går der et år inden vi på ny drager rundt i Europa for at se hvad der rører sig, men jeg tror vi får tiden til at gå. Ved afsked med Benjamin Torcal og Merce blev afskedssalutten – ”See you in Havanna”.

Muligvis drager vi til Cuba sammen med dem til nytår – de har været der nogle gange, og har åbenbart nogle gode forbindelser.

For år tilbage i Nordspanien lå jeg ude i vandet og tænkte tanker i ca 2 timer (for varmt på land). Jeg fik øje på en mand der kom svømmende ud imod mig – og da han nåede mig var hans kommentar: ”Bonjour Mr. Hemmingway”, hvorefter han svømmede videre – åbenbart en lighed der måske kan udnyttes i Havanna.